№ 39 (371). Rok III. Warszawa, 17 lutego 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM SWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **20 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03,

Treść numeru 39-go.

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Decyzje Komisarza Rządu.

UKARANO:

Za przekroczenia sanitarne w związku z Rozp. Komisarza Rządu z dnia 30-go grudnia 1921 r.

Właściciele domów:

Gliński Edward 2000 mk., Szymański Władysław 3000 mk., Drozdowska Stanisława 500 mk., Toruńczyk 3000 mk., Wielski Leon-Witold 3000 mk., Szuster Marja 3000 mk., Jabłonka Moszek 3000 mk., Wachter Herman 2000 mk, Gruszka Franciszka 1000 mk., Lesmer Marja 1000 mk., Hindle St. 3000 mk, Żyppert August 1000 mk., Jankowski Jan 1000 mk., Leśniewska Cecylja 3000 mk., Wyczółkowski Henryk 2000 mk., Zwan Aniela 1000 mk., Dobrzyński Władysław 3000 mk., Krasny Franciszek 1000 mk., Zajdeler Zuzanna 1500 mk., Kulińska Stefanja 1500 mk., Gadomski Kazimierz 1000 mk., Hobrzyńki Jan 1000 mk., Fajlok Szyja 1000 mk., Prywes Luzer 1000 mk., Hartwing Czesław 1000 mk., Szmiot Moszek 1000 mk., Rozenperl Berek 1000 mk., Biernacki Tomasz, właśc. stajni 2000 mk., Mancheimer Josek właśc. krowiarni 1000 mk.

Administratorzy:

Skorupka Marjan 3000 mk., Adm. domu № 99 Krak.-Przedm. 3000 mk., Eberchardt Henryk 2000 mk., Brzozowska Zofja 3000 mk., Sztokman Michał 2000 mk., Kychter 2000 mk., Wąchockier Bajrych 1000 mk.

Lokatorzy:

Feldensztein Elka 1000 mk., Skodzka Leokadja 1000 mk., Goldsztein Sura 1000 mk., Jankowski Jan 1000 mk., Gruntman Konstanty 1000 mk, Erfman Marja 1000 mk., Boniecki Józef 1000 mk., Gołębiowska Magdalena 1000 mk., Drozdowska Marja 1000 mk., Jezierski Józef 500 mk.,

Dozorcy domów:

Rutkowski Andrzej 500 mk., Betko Adam 1000 mk., Ciężkowski Stanisław 1000 mk., Ołdakowski Władysław 500 mk., Owadowski Józef 500 mk, Mirkowski Jan 500 mk., Nędza Władysław 1000 mk., Bagiński Aatoni 500 mk, 2 dozorców domu 500 mk., 2 dozorców domu 1000 mk., Klisiński Józef, szwajcar 3000 mk.

Za niestawienie się do oględzin w dozorze sanitarnym.

Sokołowski Mansfel 2000 marek, Sokołowski Józef 2000 mk., Czekałowska Amelja 2000 mk., Wolnicka Marja 3000 mk, Hahn Edmund 3000 mk., Majsztowicz Zygmunt 3000 mk.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 r.

w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą.

(Dokończenie)

Opłaty i należytości pocztowe uiszczane przez strony.

§ 10. 1. Przy nadaniu paczki nadawca uiszcza zgóry:

a) opłatę za przewóz, uzależnioną od wagi paczki (jedna z trzech kategorji wskazanych w § 3) i od ilości krajów, biorących udział w przewozie.

Wobec tego, iż w wielu wypadkach paczka może być przesłana różnemi drogami, przyczem i wysokość opłat będzie różna, nadawcom przysługuje prawo wskazania drogi; o ile nadawca tego nie uskutecznił, urzędy pocztowe same wyznaczają drogę, wybierając najtańszą.

Opłata za przewóz wynosi: po 30 centymów w złocie od paczki do 1 klg. wagi, po 50 centymów w złocie od paczki ponad 1 do 5 klg. wagi i po 90 centymów w złocie od paczki ponad 5 do 10 klg. wagi, wziętej tyle razy, ile zarządów bierze udział w przewozie z doliczeniem zarządu miejsca nadania i przeznaczenia.

Jeżeli paczka będzie przewożoną drogą morską, prócz powyższych opłat pobiera się także od każdej paczki, stosownie do ilości mil morskich od 15 centymów w złocie do 3 fr. 90 centymów w złocie dla każdego zarządu, biorącego udział w przewozie morskim, ewentualnie dla każdej linji okrętowej.

Na paczki ochronne opłaty za przewóz lądowej i morski są o 50% wyższe od opłat normalnych, przyczem zwiększenie to nie uwzględnia opłat dodatkowych pobieranych przez niektóre kraje.

Niższe opłaty przewozowe mogą być stosowane z państwami sąsiedniemi na podstawie specjalnych umów i bądą w każdym wypadku ogłaszane;

b) *należytość ekspedycyjną*, gdy chodzi o paczkę z podaną wartością. Należytość ta wynosi 50 cent. od każdej paczki:

c) *należytość asekuracyjną*, gdy chodzi o paczki z podaną wartością. Należytość te wynosi 5 centymów od każdych 30 franków lub części 30 franków podanej wartości;

d) *należytość ekspresową*, gdy chodzi o paczki, doręczane adresatom przez umyślnych posłańców. Należytość ta wynosi 50 cent. od paczki;

e) *należytość za zwrotne poświadczenie odbioru*, wynoszącą tyle co opłata za zwykły list do zagranicy według każdocześnie obowiązującej taryfy.

Opłaty podane w punktach a), b), c) i d) wyrażone w frankach i centymach urzędy pocztowe przeliczają na marki polskie, mnożąc odnośne kwoty przez spółczynnik, wyrażający stosunek marki do franka złotego.

Wszelkie opłaty przy nadaniu uiszcza się bądź przez nalepienie na adresie pomocniczym odpowiedniej ilości znaczków pocztowych, bądź gotówką.

2. Przy odbiorze paczki adresat uiszcza:

a) należytości celne i probiercze wykazane w kwicie celnym,
c) należytość za doręczenie,
d) należytość za przepakowanie paczki w wysokości faktycznie poniesionych kosztów,
e) dopłatę za dosłanie,
f) składowe.

3. Za pisma wywiadowcze, zgłaszane bądź to przez nadawcę, bądź przez adresata, jak również za zwrotne poświadczenia odbioru, żądane przez nadawcę już po nadaniu paczki, strona uiszcza opłaty jak za dwa listy zagraniczne, według każdocześnie obowiązującej taryfy.

4. Za zawiadomienia nadesłane nadawcy o niedoręczalności paczki nadawca uiszcza należytość jak za pismo wywiadowcze, a następnie przy otrzymaniu zwróconej paczki koszta powrotnego przesłania paczki.

4. Stosunek marki polskiej do franka w złocie ustala się na: 1 frank w złocie=700 marek polskich.

Reklamacje.

§ 11. Nadawca, ewentualnie odbiorca paczki może wnieść pismo wywiadowcze, ażeby się dowiedzieć o losie swojej paczki.

Wnoszenie reklamacji dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następnego po nadaniu paczki na pocztę.

§ 12. 1. W razie zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia paczki, o ile takowe nie zostały spowodowane wypadkami siły wyższej lub niezastosowaniem się do przepisów podanych w § 6 i 7, nadawcy lub w jego miejsce adresasowi przysługuje prawo do odszkodowania, odpowiadającego poniesionej przez nadawcę stracie wskutek zaginięcia, obrabowania lub uszkodzenia paczki, przyczem nie uwzględnia się szkół pośrednich lub nieosiągniętych korzyści.

Odszkodowanie to przy paczkach zwykłych (bez podanej wartości) winno odpowiadać poniesionej stracie, nie może jednak przekraczać:

a) za paczkę do 1 klg. wagi 10 fran. zł.
b) za paczkę ponad 1 do 5 klg. wagi 25 fr. zł.
b) za paczkę ponad 5 do 10 klg. wagi 40 fr. zł. przy paczkach z podaną wartością — kwoty podanej wartości.

Nadawca, względnie adresat, tracą prawo do odszkodowania, jeżeli nie wnieśli reklamacji przed upływem jednego roku od dnia nadania paczki na pocztę.

Wycofywanie paczek, zmiana adresu

§ 13. Nadawca paczki może w drodze pocztowej lub telegraficznej zażądać jej zwrotu, względnie zmiany adresu, musi jednak zgóry zapewnić pokrycie kosztów za nowy przewóz paczki i uiścić opłatę za przesłanie odnośnego żądania, a więc bądź opłatę za list zagraniczny, według każdoczesnej taryfy pocztowej bądź opłatę za telegram według taksy do kraju miejsca przeznaczenia.

Żądania dotyczące zwrotu, względnie zmiany adresu paczki, winny być sporządzone na specjalnym druku, przyczem petent obowiązany jest udowodnić swoją tożsamość i przedłożyć dowód nadania. Forma żądania zwrotu, zmiany adresu paczki lub zniesienia, ewentualnie zmniejszenia kwoty pobraniowej jest taka sama, jak przy przesyłkach listowych.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Stesłowicz.*

Budżety związków komunalnych.

Minister Spraw Wewnętrznych rozesłał do wojewodów na terytorjum b. Królestwa Kongresowego okólnik w sprawie budżetów powiatowych związków komunalnych na 1922 r.

W myśl tego okólnika nowy okres budżetowy trwać będzie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1922 roku. Tytułem udziału w kosztach utrzymania policji związki komunalne winny zarezerwować w budżetach sumy z ubiegłego okresu budżetowego, powiększone o 16%. Związki komunalne uprawnione są do przerzucania ciężarów, związanych z udziałem w kosztach utrzymania policji — na gminy wiejskie i miejskie danego powiatu.

Mając na uwadze niewystarczalność źródeł dochodowych powiatowych związków komunalnych oraz zadania z jakie na samorządzie powiatowym spoczywają, Ministerjum spraw wewnętrznych zezwala komunalnym związkom powiatowym na pobór specjalnej składki gruntowej w wysokości do 150 marek z morga ziemi pierwszej klasy, oraz wprowadzenie nowych podatków samoistnych, jak, podatku szpitalnego, podatku od młynów z mocą obowiązującą tylko na rok 1922, podatku od napojów wyskokowych i od wywarzonego piwa podatku od eksploatacji torfowisk.

Ministerjum spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerjum skarbu uznając konieczność zastąpienia tak poważnego źródła dochodowego, poboru był dodatek komunalny od węgla innym źródłem dochodowem — zezwoliło związkom samorządowym na pobór samoistny podatku od konsumcji węgla.

KRONIKA.

PAŃSTWOWA RADA UBEZPIECZENIOWA.

Przy urzędzie nadzoru nad zakładami ubezpieczeń została powołana Państwowa Rada Ubezpieczeniowa, jako organ opinjodawczy dla spraw związanych z asekuracją. W skład Państwowej Rady Ubezpieczeniowej wchodzą oprócz kierownika Urzędu nadzoru i jego zastępcy, tudzież przedstawicieli zainteresowanych ministerjów następujący rzeczoznawcy: prezes Bolesław Chomicz, wiceprezes Stefan Budny, dyrektor Franciszek Paszkowski, dyrektor Edmund Ginwin-Piotrowski, dyrektor Stanisł. Srebrny, dyrektor Edmund Misiuna, dyrektor Gustaw Rosenblum i dyrektor Karol Gliński.

Ustrój tej Rady wzorowany jest na urządzeniach zachodnio-europejskich, gdzie w tej tak skomplikowanej i mającej pierwszorzędne znaczenie dla ustroju gospodarczego w dziedzinie — powołuje się do udziału kolegja, złożone z osób fachowych,

UZNANIE DLA B. PREZYDENTA DRZEWIECKIEGO.

Minister spraw wewnętrznych wystosował w dniu 10 b m. do p. Piotra Drzewieckiego następujące pismo.

„Przez szereg lat oddawał Pan Swą wytrwałą pracę na użytek miasta Warszawy. Dbając wyłącznie o dobro stolicy Polski i jej mieszkańców, potrafił Pan w najcięższych nieraz warunkach trwać nieugięcie na straży spraw miasta i z pełnym spokojem i hartem ducha kontynuować nieprzerwanie swą owocną działalność. Rozpoczął ją Pan w czasie panowania nieprzyjaznych władz okupacyjnych, a więc okresie gdy posterunek prezydenta stolicy wymagał nietylko obrony praw miasta lecz i strzeżenia interesów ogólno-narodowych. Mimo największych przeciwności ze strony okupacyjnych władz nie uległ Pan przed przemożnym wrogim naciskiem i z całym poświęceniem własnej osoby umiał Pan utrzymać wysoko honor władzy Polskiej i sztandar godności narodowej. A gdy Państwo polskie odzyskało zupełną wolność, reprezentował Pan godnie stolicę Polski, zwalczając wszelkie wyłaniające się u progu nowej ery trudności i rozbieżności. Wobec ustąpienia Pana ze stanowiska prezydenta miasta Warszawy, uważam za swój obowiązek złożyć Panu wyrazy szczerego uznania za prawdziwie obywatelską Jego działalność".

AMERYKA — POLSCE.

W dniu 15 b. m. otwarta została wystawa statystyczno-graficzna, ilustrująca akcie dwuch instytucji amerykańskiego wydziału ratunkowego (misja dla Polski) i polsko-amerykańskiego komitetu pomocy dzieciom.

Samarytańska i humanitarna akcja tych dwuch instytucji których promotorem był Hoover, zilustrowana jest na wystawie w sposób zarówno przekonywający, jak wymowny. — Cel ten znakomicie spełniając liczne mapy, kartogramy wykresy i fotografje, które bezpośrednio ukazują nam jaki obraz nędzy i rozpaczy przedstawiła większość dzieci kresowych przed wojną.

Porcje rozdawane i sprzedawane za bardzo niską cenę dzieciom, miały teoretyczne znaczenie tylko jako środek dożywczy nie jednokrotnie jednak, zwłaszcza na kresach, gdzie wojna porobiła największe spustoszenie i wytworzyła najbardziej jaskrawą nędzę, stanowiły one całe pożywienie.

Jedna porcja dzienna, wydawana dzieciom od lat 3 — 15 przez P. A. K. P. D. składa się z 62 gr. mąki, 35 fasoli, 10 tłuszczu, 15 cukru, 3 kakao i 20 ryżu. Niemowlętom wydaje się: 80 gr. mleka skondens., 40 mleka odpar., 20 ryżu i 20 mąki.

Otwarcia wystawy dokonał wicemarszałek Sejmu J. Moraczewski. Na uroczystości byli obecni przedstawiciele władz z podsekr. stanu ministrem zdrowia dr. Chodźką na czele, delegaci wielu instytucji humanitarnych, świata lekarskiego i prasy.

WYDZIAŁ ZAKUPÓW.

Magistrat postanowił wystąpić do Rady miejskiej w sprawie reorganizacji wydziału zaopatrywania w myśl wniosku, specjalnie powołanej do rozważenia tej kwestji komisji. W celu przystosowania tej aprowizacyjnej gospodarki miejskiej do obecnych warunków ekonomicznych zamierzone jest przekształcenie wydziału na wydział zakupów, dzielący się na 2 sekcje: handlową i gospodarczą.

Nowy wydział byłby zorganizowany na podstawach handlowych i miałby za zadanie rolę rozdzielczą artykułów, niezbędnych dla instytucji miejskich oraz zakup pewnych artykułów i odstępow. ich ludności Warszawy.

Szczegóły tego drugiego zadania rozpatrzy wspomniana specjalna z polecenia Magistratu komisja, poczem będą również opracowane szczegółowo podstawy prowadzenia wydziału zakupów.

Redaktor J. Piwiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38/40, tel. 88-20.